

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/76/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110221777
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8110221777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. Y. V., nar. XX. X. XXXX a mal. V. V., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom u matky, v konaní zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov kolíznym opatrovníkom, deti rodičov I. V., nar. XX. X. XXXX, bytom A. Y. T., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Molokáčovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom v Prešove, Masarykova 16 a Y. V., nar. XX. X. XXXX, bytom W. Q. XXX, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Bujňákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom a o zákaz styku, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 27P 461/2010-188 zo dňa 15. 5. 2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o výživnom, o dlžnom výživnom, v zamietavých výrokoch a vo výroku o trovách konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril mal. Y. a mal. V. V. do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi určil povinnosť prispievať na výživu mal. Y. mesačne sumou 100 Eur a na výživu mal. V. mesačne sumou 80 Eur počnúc dňom 1. 12. 2009 opakovane do budúcnosti, ktoré je povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Dlžné výživné za obdobie od 1. 12. 2009 do 30. 4. 2012 pre mal. Y. v sume 2 150 Eur a pre mal. V. v sume 1 570 Eur súd povolil otcovi splácať v 50 Eurových mesačných splátkach na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Zamietol návrh na zákaz styku otca s maloletými deťmi. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, výsluchy účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov a uviedol, že maloleté deti Y. a V. pochádzajú z manželstva rodičov I. V. a Y. V., ktorí nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2009. Zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala matka s maloletými deťmi a v priebehu konania podala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom formou predbežného opatrenia.

Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 27P 347/2010-25 zo dňa 27. 7. 2010, boli predbežným opatrením maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu každého z nich sumou 30 Eur mesačne. V súčasnej dobe prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, ktoré je vedené

na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C 268/2010, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené z dôvodu vykonávania znaleckého dokazovania.

Následne súd citoval ust. §§ 36, 62, 65, 75 a 25 ods. 3 Zákona o rodine a uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2009 pre psychické a fyzické ataky otca maloletých detí voči navrhovateľke, za čo bol otec maloletých detí odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 4 roky. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Po odchode zo spoločnej domácnosti celú starostlivosť o maloleté deti zabezpečovala matka sama. V jej starostlivosti zistené nedostatky neboli. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky. Otec na výživu maloletým deťom prispieval nepravidelne, dňa 19. 3. 2010 vložil na účet matky sumu 1 500 Eur.

Pri určovaní výšky výživného vo vzťahu k otcovi súd zohľadnil jeho súčasnú nezamestnanosť, ako aj skutočnosť, že finančne ho podporujú rodičia a že je jediným spoločníkom a konateľom firmy MARCELO spol. s r. o., ako aj konateľom firmy MARIOT s. r. o., v ktorej doposiaľ nedošlo k zmene konateľa spoločníka v obchodnom registri, aj keď zmluva bola uzavretá medzi matkou a otcom dňa 20. 1. 2010 a návrh na zmenu bol už podaný. V rámci daňového priznania obchodných spoločností otca maloletých detí súd prvého stupňa zistil, že vo firme MARCELO spol. s r. o. otec podniká od roku 2004. Z poznámok účtovnej uzávierky bol zistený prírastok tovaru v sume 15 811 Eur, podiel otca na zisku v sume 6 638,78 Eur. V priebehu konania otec nepreukázal tak závažné zdravotné problémy, resp. iné alebo subjektívne prekážky, pre ktoré by si nemohol nájsť aj iné zamestnanie pokiaľ sa mu v podnikaní nedarí. Bolo v konaní preukázané, že otec momentálne nemá žiadne výdavky v súvislosti s úhradou poplatkov spojených s bývaním. Oficiálne je jediným konateľom a spoločníkom vo firme MARCELO spol. s r. o. a neoficiálne došlo k prevodu ďalšej firmy MARIOT s. r. o. na jeho osobu zo strany matky. Do rodiny otca došlo k prevodu viacerých nehnuteľností zo strany matky, ktoré preukázateľne predtým boli vo vlastníctve otca, lebo boli prevedené jeho rodičmi na jeho osobu v čase, keď žili spoločne v usporiadanom manželstve s matkou maloletých detí. Je dôvodné určiť výživné zo strany otca vzhľadom na možnosti a schopnosti otca, finančnú výpomoc zo strany jeho rodičov, ako aj možnosť zamestnať sa, resp. pomáhať svojim rodičom pri podnikateľských aktivitách. Z tohto dôvodu súd považoval určené výživné na mal. Y. v sume 100 Eur mesačne a na mal. V. v sume 80 Eur mesačne za primerané, ktoré je otec schopný v súčasnej dobe platiť. Súd poukázal na to, že otec neprispieval na výživu maloletých detí od 1. 12. 2009, kedy matka opustila spoločnú domácnosť, a preto považoval za dôvodné určenie povinnosti prispievať na výživu maloletým deťom od 1. 12. 2009. Za obdobie od 1. 12. 2009 do 30. 4. 2012 pre mal. Y. vznikol dlh vo výške 2 150 Eur (29 mesiacov po 100 Eur - 750 Eur, ktoré na výživu maloletému už uhradil) a pre mal. V. v sume 1 570 Eur (29 mesiacov po 80 Eur - 750 Eur, ktoré otec už na jeho výživu už uhradil). Súd zohľadnil sumu 1 500 Eur, ktorá bola vložená na účet matky, ako sumu určenú na výživné pre maloleté deti, a preto túto pomerne rozdelil pre 2 maloleté deti po 750 Eur na každé z nich. Dlhé výživné súd povolil otcovi splácať v 50 Eurových mesačných splátkach na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania z dôvodu, že v súčasnosti otec maloletých detí nemá stabilný príjem.

V prevyšujúcej časti súd návrh matky na určenie vyššieho výživného v sume 150 Eur na každé z maloletých detí zamietol. Navrhované výživné považoval za neprimerane vysoké vzhľadom na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj nestabilný príjem v súčasnej dobe na strane otca.

Taktiež súd zamietol návrh matky na zákaz styku s maloletými deťmi z dôvodu, že zákaz styku rodiča s dieťaťom je závažným zásahom do rodičovských práv a povinností. Prichádza do úvahy len v prípadoch, ak styk rodiča s deťmi ohrozuje psychické a fyzické zdravie detí alebo je v rozpore s ich záujmami, alebo z hľadiska ohrozenia ich mravného vývoja, alebo nevhodnosti životného príkladu rodiča pre maloleté dieťa so zreteľom na spôsob života, ktorý rodič vedie.

V priebehu konania bolo preukázané, že otec bol odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Ide o osobu matky detí, nie samotné maloleté deti, pričom takýto rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. V rámci trestného konania boli uložené ochranné opatrenia, medzi ktorými bolo aj opatrenie spočívajúce v zákaze akejkoľvek elektronickej a telefonickej komunikácie s matkou a s maloletými deťmi, tiež obmedzenie zákazu návštevy a vstupu do bytu kde sa zdržiavajú aj maloleté deti, pričom z dôvodu, že rozsudok v trestnom konaní nenadobudol právoplatnosť, naďalej trvajú uložené

ochranné opatrenia. Navyše prebieha rozvodové konanie, v ktorom sa matka rovnako domáha zakázať styk otca s maloletými deťmi. V súčasnosti prebieha znalecké dokazovanie znalcom z odboru detskej klinickej psychológie.

Z tohto dôvodu súd prvého stupňa návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie matka. Namietala zamietavý výrok o výživnom, ako aj o zákaze styku. Opätovne poukázala na majetkové pomery otca, vlastníctvo viacerých nehnuteľností, ako aj spôsob dispozície po opustení spoločnej domácnosti. Navrhované výživné vo výške 150 Eur považovala za výživné, ktoré je v možnostiach otca, aby platil. Vo vzťahu k navrhovanému zákazu styku poukázala na trestné konanie vedené pod sp. zn. 6T 14/2011, v rámci ktorého bol otec uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k nej, lebo ju vystavoval psychickému utrpeniu aj tým, že ju ponižoval za prítomnosti ich maloletých detí. Ďalej poukázala na záver psychologického vyšetrenia mal. Y. klinickou psychologičkou Mgr. Y. N., z ktorého vyplynulo, že mal. Y. trpí emocionálnou labilitou s plánovanou terapeutickou intervenciou a toho času s odmietaním kontaktovania sa s otcom. Taktiež aj zo záveru psychologického vyšetrenia mal. V. klinickou psychologičkou Mgr. Y. N. bolo preukázané, že mal. V. trpí poruchami so známkami separačnej úzkosti po separácii od matky z dôvodu, že dieťa bolo traumatizované konfliktným rozchodom rodičov a bolo svedkom agresívnych atakov. Z tohto dôvodu navrhla zmeniť napadnutý rozsudok a jej návrhu vyhovieť.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku - výroku o výške výživného a dlžnom výživnom odvolanie otec. Namietal výšku určeného výživného, ktorú považoval za nesprávnu. Zdôraznil, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 3T 23/2012, v ktorom bol stíhaný pre zanedbanie povinnej výživy rozsudkom zo dňa 29. 5. 2012 bol spod obžaloby oslobodený. Poukázal na majetkové pomery matky, ktorá odpredala rodinný dom za sumu 7 000 000 Sk, pričom sa jednalo o rodinný dom, ktorý bol zakúpený výlučne za finančné prostriedky otca. Navrhol výživné vo výške 30 Eur na každé z maloletých detí.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukázal na to, že súd prvého stupňa rozhodol v záujme maloletých detí na základe výsledkov vykonaného dokazovania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, o ktorom boli účastníci písomne upovedomení, ako aj bol oznámený na úradnej tabuli súdu (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolania rodičov maloletých detí nie sú dôvodné.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil (§ 153 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu matky - namietanej nesprávne stanovenej výške výživného, odvolací súd poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania, správne posúdenie majetkových pomerov otca s tým, že určené výživné vo výške 100 Eur na mal. Y. a 80 Eur na mal. V. aj odvolací súd považuje za primerané súčasným majetkovým pomerom a schopnostiam a možnostiam otca. Navrhované výživné vo výške 150 Eur na každé z maloletých detí neodôvodňujú odôvodnené potreby maloletých detí. Je nesporné, že výživné pre maloleté deti musí byť primerané ich veku a slúžiť na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí.

Súd prvého stupňa správne posúdil aj návrh matky o zákaz styku otca s maloletými deťmi, ako neprimeraný zásah do rodičovských práv rodiča vo vzťahu k dieťaťu. Vzhľadom na právnu úpravu v tomto konaní do právoplatného skončenia konania o rozvode manželstva a prebiehajúce znalecké dokazovanie v rámci rozvodového konania, nepovažoval odvolací súd tvrdené skutočnosti o nevhodnom

psychickom vplyve otca na maloleté deti za opodstatnené s prihliadnutím aj na uložené ochranné opatrenia v trestnom konaní.

Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolanie otca proti výroku o určení výživného. Je v možnostiach a schopnostiach otca vzhľadom na preukázaný majetok, t. j. nehnuteľnosti, ako aj spoluvlastnícke podiely, ako aj obchodné podiely v obchodných spoločnostiach, považovať určené výživné za primerané. Je v záujme otca maloletých detí, aby si zabezpečil príjem z pracovného pomeru alebo z podnikania tak, aby mohol prispievať na výživu maloletým deťom určeným výživným. Zákonná vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine).

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie rodičov maloletých detí za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil vo výroku o výžinom, dlžnom výživnom, v zamietavých výrokoch a súvisiacom výroku o trovách v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. tak, že odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo sa jedná o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1, vec starostlivosti súdu o maloleté deti).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.